

Sygn. akt II Ca 357/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Serafin-Tabor (sprawozdawca)

Sędziowie: SO Anna Nowak

SO Katarzyna Oleksiak

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2014 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. A.

przeciwko Gminie (...)K.

o uznanie wypowiedzenia umowy za bezskuteczne

na skutek apelacji powódki od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie z dnia 5 grudnia 2013 roku, sygn. akt I C 907/13/S

postanawia:

odrzuć apelację.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 4 marca 2014 roku pełnomocnik powódki został wezwany do uzupełnienia braków apelacji poprzez wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia apelacji. Wezwanie to zostało doręczone pełnomocnikowi powódki w dniu 20 marca 2014 roku. W zakreślonym terminie nie wykonał on obowiązku nałożonego na niego powyższym wezwaniem.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja podlegała odrzuceniu.

Zaznaczyć należy, że jednym z warunków formalnych apelacji w sprawach o prawa majątkowe, a taką jest niewątpliwie sprawa niniejsza, jest określenie wartości przedmiotu zaskarżenia, przy czym dla ustalenia obowiązku podania wartości przedmiotu zaskarżenia jako jednego z elementów apelacji, nie można odwołać się do treści art. 1261 § 1 k.p.c. Przepis ten precyzuje, że podanie wartości przedmiotu sporu lub wartości przedmiotu zaskarżenia konieczne jest jeżeli od tej wartości zależy właściwość rzeczowa sądu, wysokość opłaty lub dopuszczalność środka odwoławczego, zaś oznaczenie w apelacji wartości przedmiotu zaskarżenia funkcji tych już nie spełnia (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 7 lipca 2005 r., II UZP 7/05, OSNP 2005 Nr 24, poz. 396). Problem ten poruszał Sąd Apelacyjny w Krakowie w postanowieniu z dnia 25 września 2012 roku, III AUz 166/12, www.orzeczenia.ms.gov.pl) odwołując się do orzecznictwa Sądu Najwyższego wskazując, że „oznaczenie wartości przedmiotu sporu i wartości przedmiotu zaskarżenia ma na celu ustabilizowanie przedmiotu sporu i zakresu zaskarżenia dla eliminacji możliwości dowolnego ich określania w poszczególnych stadiach procesu dla potrzeb dopuszczalności zaskarżenia oraz ponoszenia kosztów procesu (ich rozliczenia między stronami). Te funkcje są spełniane także przez oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia w apelacji. Dlatego też w art. 368 § 2 k.p.c. w sposób jednoznaczny wprowadzono obowiązek oznaczania

w apelacji wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawach o prawa majątkowe, wypełnienie którego powinno być egzekwowane na odpowiednim etapie postępowania”. Zgodnie z treścią art. 373 k.p.c. sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym apelację, jeżeli uległa ona odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji. Jeżeli dostrzeże braki, do których usunięcia strona nie była wezwana, zażąda ich usunięcia. W razie nieusunięcia braków w wyznaczonym terminie apelacja ulega odrzuceniu. Skoro w określonym terminie pełnomocnik powódki nie uzupełnił wskazanego w zarządzeniu braku apelacji, to wniesioną przez niego apelację należało odrzucić.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.